

РЕШЕНИЕ

№ 6635

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6961** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 07.06.2021 г., постановено по НАХД № 10301/2020г. на СРС, НО, 109 - ти състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-374/15.07.2020 г. от 15.07.2020 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на „Централен кооперативен съюз“ е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на разпоредбата на чл. 116в, ал. 2 от ЗППЦК.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от санкционираното дружество. С касационната жалба се релевират основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Изложени са съображения, че не е налице осъществяване състава на нарушението по чл. 116в, ал. 2 ЗППЦК.

Твърди се, че доколкото касатора е „преизбран“ от общото събрание на акционерите, то в процесният случай не бил налице осъществяване на състава на нарушението по чл.116в, ал.2 от ЗППЦК, тъй като „продължаване на мандата“ с нов пет годишен срок не било „избор“ на член на надзорния съвет.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. В. поддържа касационната жалба. Ответникът – КФН, чрез юрк. С. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да се остави в сила.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна и са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че Кооперация „Централен кооперативен съюз" има качество на член на надзорния съвет на [фирма] от 16.05.2008г., като няколкократно е преизбирана за член на надзорния съвет. „Централен кооперативен съюз" е преизбран за член на надзорния съвет на [фирма], според т. 8 от протокол от проведено Общо събрание на акционерите на Ц. АД на 27.06.2018 г., като на същото събрание в т. 9 е гласувано гаранциите за управление на членовете на надзорния и управителния съвет на дружеството да се определят в размер на трикратния размер на месечното възнаграждение. За възнаграждение на член на надзорния съвет е приета сумата от 10 000 лв. месечно.

Съгласно изискването на чл. 116 в, ал. 2 от ЗППЦК гаранцията за управлението на членовете на надзорния съвет е следвало да бъде внесена в полза на дружеството в 7-дневен срок от избирането на членовете на надзорния съвет, а именно до 04.07.2018 г.

С писмо изх. № РГ-05-12-6 от 22.10.2019 г., от дружеството са изискани документи, удостоверяващи внасянето на гаранции за управление на членовете на управителния и контролния орган на публичното дружество.

С писмо вх. № 05-12-6 от 29.10.2019 г., от дружеството са представени извлечения по банковите сметки, в които са внесени и блокирани суми в полза на [фирма]. Видно от представените документи, кооперация „Централен кооперативен съюз" е внесла на 20.07.2018 г. сумата от 25 894,14 лв.

Прието е, че с оглед внасянето на определената от общото събрание на дружеството сума, представляваща гаранция за управление в полза на дружеството на 20.07.2018 г. със закъснение от 16 дни след законоустановения срок.

При така изложената фактическа обстановка е издаден Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-50/22.01.2020 г., а въз основа на него и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението на СРС е неправилно.

Разпоредбата на чл. 116в ал. 2 от ЗППЦК сочи, че членовете на управителните органи на публичното дружество са длъжни в 7-мо дневен срок от избирането им, да внесат

гаранция за управлението си. В настоящият казус от всички доказателства по преписката се установява, че „Централен кооперативен съюз“ преизбран за член на Надзорния съвет на [фирма] на събрание, проведено на 27.06.2018 г., когато е била определена гаранция за управление в размер на три брутни минимални работни заплати за страната и възнаграждение в размер на 10 000 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 116в ЗППЦК, в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника – ДВ, бр. 62 от 1 август 2017 г., публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба. Възнагражденията на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание (ал. 1). Според ал. 2 на посочената редакция лицата по ал. 1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им да внесат гаранция за управлението си. Гаранцията се внася в левове. Размерът на гаранцията се определя от общото събрание на акционерите и не може да бъде по-малък от 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал. 1 (ал. 3). Установено е по делото, че „Централен кооперативен съюз“ е член на Надзорния съвет на [фирма], считано от 2008 г.

Въззивния съд не е отчел обстоятелството, че на проведеното на 27.06.2018 г. общо събрание не е бил провеждан избор на членове на надзорния съвет, респективно за същите не може автоматично да се приложи определения в чл.116в, ал.2 ЗППЦК 7-мо дневен срок за внасяне на гаранцията, чието начало се свързва именно с датата на избиране на съответното лице за член на управителния орган на публично дружество. В настоящия случай, изводът за извършено нарушение се свързва с промяна на размера на месечното възнаграждение на „Централен кооперативен съюз“, довел и до промяна в размера на дължимата от същия гаранция. Към момента на провеждане на общото събрание на акционерите, на което е взето решението довело до промяната, а именно 27.06.2018г. обаче не е съществувала нормативна уредба, която да въвежда задължение за привеждане на внесена при избора гаранция с настъпили в последствие промени, още по-малко пък указание за реда и сроковете, в който следва да стане това. Такова изискване е изрично регламентирано едва със създаването на чл. 116в, ал. 7 ЗППЦК, с промени обнародвани в ДВ бр. 64 от 2020 г. в сила от 21.08.2020 г. т.е. след датата на твърдяното нарушение, както и след започване на административнонаказателното производство, приключило с издаването на оспореното наказателно постановление. Въвеждането на изрично препращане към нормите на чл.116в, ал.2, 5 и 6 ЗППЦК и за случаите на актуализация на гаранцията се налага извода, че тяхното приложение не следва автоматично от закона, респ. към датата на нарушението регламентирания за внасяне на първоначалната гаранция 7-дневен срок не е бил важим за случаите на промяна в нейния размер през време на мандата на управителния орган. Задължението за внасяне на гаранция в 7-дневен срок е разписано за новоизбраните членове на управителните и надзорните органи и този срок е неприложим към техни членове, които не са новоизбрани.

С оглед на изложено съдът намира, че решението на СРС е постановено при неправилно приложение на материалния закон, тъй като погрешно е счтено, че са налице основания за санкционирано на член на управителния орган за ненавременна актуализация на дължимата гаранция. В настоящия случай, доколкото се касае за

въвеждане на задължение, от чието неизпълнение произтичат санкционни последици под формата на административно наказание, разширителното тълкуване или прилагането по аналогия на разпоредбата на ал.2, преди промяната, се явява недопустимо. Дори да е налице празнота в закона, за чието запълване се налага тълкуване, то това не може да доведе до основание за ангажиране на административно-наказателна отговорност, в който смисъл е и изричната забрана на чл.46, ал.3 от ЗНА (в горепосочения смисъл е и решение № 3268 от 19.05.2021г., постановено по КНАХД 1833/2021г., по описа на АССГ) .

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, на касатора се дължат разноси в размер на 360 лв., съобразно представеното по делото пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното, Административен съд София-град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 07.06.2021 г., постановено по НАХД № 10301/2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав и вместо него постановява.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-374/15.07.2020 г. от 15.07.2020 г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на „Централен кооперативен съюз“ , ЕИК[ЕИК] сума в размер на 360 (триста и шестдесет) лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.